



УДК 8:[001.895:004]-047.44](045)

DIGITAL INNOVATIONS IN THE LANGUAGE AND LITERATURE SPHERE: PROSPECTS FOR THE DEVELOPMENT AND ANALYSIS OF KEY ASPECTS OF THEIR APPLICATION**ЦИФРОВІ ІННОВАЦІЇ У МОВНО-ЛІТЕРАТУРНІЙ ГАЛУЗІ: ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТА АНАЛІЗ КЛЮЧОВИХ АСПЕКТІВ ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ****Lukiianchuk I. V./ Лукіяничук І. В.***Lecturer / Викладач**ORCID 0000-0002-9786-1450**Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини,**Умань, Садова, 2, 20300**Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University,**Uman, Sadova str., 2, 20300*

Анотація. У статті досліджено застосування цифрових інновацій у мовно-літературній галузі, їх перспективи розвитку. Обґрунтовано актуальність впровадження альтернативних освітніх ресурсів під час організації навчального процесу. Уточнено зміст таких понять, як «цифрові інновації», «професійні компетентності вчителя української мови і літератури», «мовно-літературна галузь», «ІКТ навчання», «освітні електронні ресурси». Засновуючись на аналізі робіт вчених, синтезі методичних підходів, узагальненні власного педагогічного досвіду та опитуванні студентів, вивчено ситуацію щодо використання ІКТ у підготовці бакалаврів і магістрів української філології. Проаналізовано ключові аспекти застосування цифрових інновацій під час уроків з української мови та літератури. Описано результати щодо ефективності використання ІКТ у навчальному процесі. Встановлено, що інтеграція освітніх Інтернет-ресурсів у традиційну методику навчання допомагає підвищити мотивацію здобувачів освіти до навчальної діяльності.

Ключові слова: цифрові інновації; Інтернет-ресурси; професійні компетентності вчителя української мови і літератури; мовно-літературна галузь; освітні електронні ресурси.

Вступ.

Правильний вибір освітніх технологій є ключовим для ефективного вивчення матеріалу на уроках української мови та літератури. Застосування Інтернет-ресурсів може впливати на залучення здобувачів освіти до навчально-виховного процесу, їхню мотивацію та активність, а також на результативність навчання та формування ключових компетентностей. Дійсно, лише за допомогою ефективно обраних педагогічних технологій, методів та прийомів вдається створити таке навчальне середовище, що сприяє розвитку різноманітних навичок та якостей учнів, необхідних для успішного життя в сучасному суспільстві.

Використання сучасних цифрових інновацій у навчанні української мови та літератури є стратегічним завданням, оскільки воно впливає на всі аспекти навчально-виховного процесу і відображає актуальні тенденції розвитку сучасного освітнього середовища. Правильний вибір освітніх технологій дійсно є ключовим для ефективного вивчення матеріалу на уроках української мови та літератури. Використання сучасних технологій може значно збільшити залучення учнів до навчання, зробити процес більш цікавим та змістовним, сприяти розвитку критичного мислення та творчих здібностей. Наприклад,



використання інтерактивних веб-сайтів, мультимедійних презентацій, відеоматеріалів, онлайн-ігор та інших цифрових ресурсів може допомогти зробити навчальний процес більш доступним та зрозумілим для учнів, різноманітним та цікавим для них. Крім того, важливо враховувати індивідуальні особливості учнів та їхні стилі навчання при виборі освітніх технологій. Певні учні можуть краще адаптуватися до візуального матеріалу, тоді як іншим можуть більше підходити аудіо- або кінестетичні методи навчання. Тому важливо використовувати різноманітні підходи та інструменти, щоб задовольнити потреби всіх учнів.

Здійснивши аналіз досліджень і публікацій щодо даної наукової проблеми таких педагогів, як В. Биков, А. Гуржій, М. Жалдак, С. Іванова, С. Литвинова, І. Малицька, Н. Морзе, Н. Сороко, О. Спирін, Т. Тарнавська, Ю. Триус та інші, ми помітили, що вони доводять, що застосування цифрових інновацій під час організації навчального процесу розглядаються як важливий інструмент для підтримки нових методів навчання, а не лише як додатковий елемент до традиційних методів. У сучасній інформаційній епосі для задоволення потреб ХХІ століття людям потрібно мати більше, ніж базові знання. Вони повинні вміти критично мислити, аналізувати інформацію, генерувати нові ідеї, спілкуватися, співпрацювати, розв'язувати проблеми та використовувати рішення. Ці навички є ключовими для успіху в епоху цифровізації [7].

Дослідження з використання інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) у літературній освіті проводять Т. Бабійчук, О. Ісаєва, О. Куцевол, Г. Островська, О. Петрович, В. Уліщенко, В. Шуляр та інші. За висновками Т. Яценко, використання ІКТ на уроках української літератури сприяє особистісно орієнтованому підходу, поглибленому розумінню матеріалу і виявленню творчих здібностей учнів. Це активізує різні види навчальної діяльності, такі як аналіз інтерпретація художніх творів, самостійна дослідно-пізнавальна робота, створення та взаємне оцінювання навчальних проектів. Використання ІКТ дозволяє забезпечити наявність фундаментальних знань з літератури та базових навичок у сфері інформатики. Це сприяє комплексній реалізації різних компетентностей учнів, таких як читацька, інтерпретаційна, літературознавча, інформаційна, бібліотечно-бібліографічна, мистецька. Усе це створює умови для особистісного самовизначення учнів у сучасному інформаційному суспільстві [13].

У дослідженнях В. Бадера, Т. Горохової, Л. Златів, К. Климової, Т. Путій, О. Семенов, Н. Сороко, Л. Струганець та інших авторів акцентується увага на перевагах та можливостях застосування електронної лінгводидактики у процесі вивчення мови. Зокрема, досліджується вплив використання комп'ютерних програм, мультимедійних матеріалів, електронних словників та інших інтерактивних ресурсів на якість і ефективність мовного навчання. Урахування цих аспектів сприяє покращенню якості мовної освіти та підвищенню мотивації студентів у вивченні мови та літератури.

Основний текст.

Сучасне інформатизоване суспільство вимагає від сучасної людини вміння самостійно здобувати та ефективно використовувати знання, а також



опанувати та застосовувати інформаційні технології. Швидкий розвиток інформаційних технологій є однією з ключових особливостей нашої епохи. Використання передових інформаційних засобів може значно покращити навчання студентів. Наприклад, використання відеоуроків, інтерактивних платформ та онлайн-курсів може забезпечити більш доступний та ефективний процес навчання. Університети та навчальні заклади по всьому світу активно впроваджують ці технології у свої навчальні програми, щоб студенти могли навчатися в будь-якому місці та в будь-який час [3].

Погоджуємося з думкою, що цифровий клас стає невід'ємною складовою сучасної освіти. Вчителі, які позитивно ставляться до використання комп'ютерів та інших технологій, здатні ефективно впроваджувати цифрові інструменти у навчальний процес. Зокрема, використання інформаційно-комунікаційних технологій може значно покращити якість навчання української мови і літератури.

Однак, дійсно, інтеграція цих технологій у професійну підготовку майбутніх учителів ще потребує більшої уваги та розвитку. Деякі педагоги вже успішно використовують ІКТ у своїй практиці, але це залишається винятком. Потрібно активніше працювати над розробкою та впровадженням методик, що сприяють ефективному використанню ІКТ у навчальному процесі, зокрема в системі професійної підготовки майбутніх учителів-словесників.

Загалом, відповідне використання освітніх технологій може значно полегшити навчання української мови та літератури, зробити його більш ефективним та зацікавленим для учнів. На основі аналізу науково-педагогічної літератури та результатів досліджень у галузі цифрової компетентності педагога, можна виділити кілька ключових аспектів, які підкреслюють важливість цього завдання.

Перш за все, варто зазначити, що інноваційні технології сприяють активізації здобувачів освіти у навчальній діяльності. Освітні Інтернет-ресурси надають учням можливість активно взаємодіяти з навчальним матеріалом, що сприяє їхній мотивації та зацікавленості у навчанні української мови та літератури.

Ще одним із важливих аспектів є те, що сучасні технології дозволяють вчителям створювати персоналізовані навчальні програми, що враховують індивідуальні потреби та можливості кожного здобувача вищої освіти. Ось кілька способів, якими сучасні технології допомагають вчителям створювати персоналізовані навчальні програми:

- 1) за допомогою онлайн-платформ та навчальних програм з інтегрованими інструментами аналізу даних вчителі можуть адаптувати матеріали до рівня знань та індивідуальних потреб кожного студента;
- 2) здобувачі освіти мають можливість виконувати різноманітні завдання залежно від їхніх індивідуальних інтересів, навичок та цілей навчання;
- 3) актуалізується самостійне вивчення навчального матеріалу, оскільки онлайн-ресурси та електронні підручники роблять це доступним для учнів у будь-який час та в будь-якому місці;



- 4) застосування освітніх Інтернет-ресурсів допомагає учням розвивати комунікаційні навички, які є важливим елементом навчання української мови та літератури.

Концепція розвитку цифрових компетентностей, що була затверджена Кабінетом Міністрів України, є важливим кроком у цьому напрямку. Ця Концепція передбачає розвиток цифрових навичок серед всіх верств населення, включаючи здобувачів освіти та педагогічний персонал, що дозволить українському суспільству ефективніше використовувати потенціал цифровізації для освіти, підвищувати якість підготовки педагогів, окрема вчителів української мови та літератури відповідно до сучасних умов інформатизації [2].

Інформаційно-цифрова компетентність є надзвичайно важливою в сучасному світі, особливо для педагогів. Вона дозволяє особистості ефективно використовувати інформаційні та цифрові ресурси, розуміти та оцінювати їхню достовірність та значення, а також використовувати ці знання та навички для покращення своєї професійної діяльності. Ця компетентність допомагає педагогам впроваджувати сучасні методи навчання, використовувати інтерактивні технології та онлайн-ресурси у своїй практиці, сприяє розвитку професійної самоосвіти та постійному вдосконаленню. Враховуючи швидкий розвиток інформаційних технологій та їхнє вплив на суспільство, інформаційно-цифрова компетентність стає не лише важливою, але й обов'язковою складовою професійної компетентності будь-якого педагога [5].

Однак важливо також зазначити, що успішне впровадження цифрових технологій потребує комплексного підходу. Це охоплює не лише технічні аспекти (наприклад, наявність необхідної інфраструктури та програмного забезпечення), але й підготовку та підтримку педагогічного персоналу, розробку якісних цифрових навчальних ресурсів, а також врахування особливостей учнівської аудиторії та їхніх потреб. У цій сфері важливо не лише розробляти стратегії впровадження цифрових технологій, але й постійно вдосконалювати їх, враховуючи виклики та потреби сучасного освітнього процесу.

Розвиток цифрових інновацій у мовно-літературній галузі в Україні є перспективним і включає в себе наступні аспекти:

1. Розширення доступу до освітніх ресурсів. Завдяки цифровим технологіям здобувачі освіти та педагоги отримують можливість звертатися до широкого спектру освітніх матеріалів, які раніше можливо було отримати лише в обмеженому обсязі. Це включає в себе електронні підручники, онлайн-курси, відеоуроки та інші ресурси. Розширення доступу до освітніх ресурсів в Україні є важливим завданням для забезпечення якісної освіти та розвитку суспільства. Деякі можливі шляхи реалізації цього завдання включають в себе:

– забезпечення доступу до швидкого та надійного Інтернету у всіх регіонах країни є першочерговим завданням. Це може включати розширення мережі інтернету в сільських районах, покращення якості зв'язку та зниження вартості доступу до Інтернету;

– розробку та удосконалення електронних платформ для навчання, таких як відкриті онлайн-курси, електронні підручники, відеоуроки та інші ресурси, що сприятиме розширенню доступу до освіти;



– підтримку системи дистанційного навчання, що у свою чергу дозволить людям здобувати освіту, незалежно від їхнього місця проживання або доступності навчальних закладів. Це особливо важливо для тих, хто проживає в віддалених або важкодоступних районах.

– публікацію відкритих освітніх ресурсів, які доступні для вільного використання та поширення, що сприяє розширенню доступу до освіти для всіх шарів населення.

– фінансування та підтримка освітніх ініціатив та проєктів, спрямованих на розширення доступу до освітніх ресурсів, включаючи програми підвищення кваліфікації вчителів та розвиток інноваційних освітніх технологій.

Загальнонаціональні та регіональні зусилля для розвитку цих напрямків сприятимуть забезпеченню доступу до якісної освіти для всіх громадян України.

2. Розвиток електронних платформ для навчання. Платформи для дистанційного навчання та онлайн-курсів набувають все більшої популярності. У мовно-літературній галузі такі платформи можуть надати студентам можливість вивчати мову та літературу віддалено, зокрема з використанням інтерактивних вправ та завдань. Україна має кілька електронних платформ для вивчення української мови, які допомагають користувачам покращити свої навички мови. Ось деякі з них:

– *Language Space*. Ця платформа пропонує онлайн-курси та матеріали для вивчення української мови для різних рівнів, від початкового до високого. Вона включає інтерактивні вправи, відеоуроки та тести для підвищення рівня володіння мовою.

– *Ukrainian Online School*. Ця платформа пропонує навчальні курси з української мови для іноземців, а також онлайн-уроки для підготовки до ЗНО або НМТ з української мови та літератури. Вона включає в себе відеоуроки, вправи та тести.

– *Lingva.Skills*. Ця платформа пропонує інтерактивні курси з української мови для іноземців, які охоплюють різні аспекти мови, включаючи граматику, словниковий запас та мовленнєву практику.

– *Studway*. Ця платформа спрямована на підготовку до ЗНО з української мови та літератури. Вона надає доступ до тестових завдань, відеоуроків та інших матеріалів для підготовки до цього важливого екзамену.

Ці онлайн-сервіси допомагають користувачам розвивати свої навички української мови, надаючи доступ до якісних навчальних матеріалів та інтерактивних занять.

3. Розвиток мультимедійних засобів навчання. Мультимедійні засоби, такі як відео, аудіо та інтерактивні додатки, можуть ефективно доповнювати традиційні методи навчання мови та літератури. Вони дозволяють здобувачам освіти отримати більше різноманітної інформації та розвивати різні мовленнєві навички. Учителі української мови та літератури активно використовують різноманітні мультимедійні засоби для підвищення ефективності навчання. Ось деякі з них:

– *Презентації PowerPoint або Google Slides*. Вчителі створюють презентації з ілюстраціями, схемами, відеороликами та іншими мультимедійними



елементами для візуалізації матеріалу та привертання уваги учнів.

– *Відеоматеріали*. Вчителі використовують відеоуроки, документальні фільми, відеоролики з виступами письменників та інші відеоматеріали, щоб показати учням реальні приклади використання мови та ознайомити їх з літературними творами.

– *Аудіоматеріали*. Записи власного голосу вчителя або аудіокниги допомагають учням поглибити своє розуміння мови та літературних текстів, розвиваючи їх слухові навички.

– *Інтерактивні вправи та ігри*. Вчителі використовують різноманітні інтерактивні вправи та ігри на мультимедійних платформах для залучення учнів до навчання та стимулювання їх активної участі.

– *Використання електронних підручників та онлайн-ресурсів*. Вчителі надають доступ до електронних версій підручників, літературних творів, вправ та інших матеріалів через онлайн-ресурси, що полегшує доступ до інформації та робить навчання більш цікавим та зручним для учнів.

Ці мультимедійні засоби допомагають зробити процес вивчення української мови та літератури цікавішим, ефективнішим та доступнішим для учнів.

4. Використання штучного інтелекту та аналітики даних. Впровадження штучного інтелекту та аналітики даних може сприяти персоналізації навчального процесу, адаптації програм навчання до потреб конкретного учня, а також удосконаленню методик викладання та оцінювання.

Використання штучного інтелекту та аналітики даних на уроках української мови та літератури може принести значний внесок у підвищення якості навчання та результативності учнів. Ось деякі можливі застосування цих технологій:

– *Персоналізоване навчання*. Системи штучного інтелекту можуть адаптувати навчальний матеріал до індивідуальних потреб кожного учня. На основі аналізу даних про навчальні досягнення та інші параметри можуть створюватися індивідуальні навчальні шляхи для кожного учня.

– *Аналіз письмових робіт*. Інструменти аналітики даних можуть допомагати вчителям швидко оцінювати та аналізувати письмові роботи учнів, виявляти типові помилки та рекомендувати способи покращення.

– *Прогностичні аналітичні моделі*. Штучний інтелект може використовуватися для прогнозування навчальних досягнень учнів на основі різних факторів, таких як академічна історія, здібності та інші параметри, що дозволить вчителям вчасно виявляти проблеми та приймати відповідні заходи.

– *Рекомендації для навчального процесу*. На основі аналізу даних можуть бути створені рекомендації для вчителів щодо оптимізації навчального процесу, вибору ефективних методик та матеріалів для вивчення української мови та літератури.

– *Моніторинг прогресу у навчальній діяльності здобувачів освіти*. Системи аналітики даних можуть допомагати вчителям вести моніторинг навчального прогресу учнів та вчасно реагувати на будь-які проблеми чи затримки.

Використання штучного інтелекту та аналітики даних може значно полегшити роботу вчителів української мови та літератури, а також покращити якість навчання та досягнення учнів.



5. Розвиток електронних бібліотек та архівів. Електронні бібліотеки та архіви дозволяють користуватися великим обсягом літературних та мовних ресурсів, включаючи класичні та сучасні тексти, наукові статті та документи.

Розвиток електронних бібліотек та архівів може зробити значний внесок у покращення організації уроків з української мови та літератури наступними способами:

– *доступ до широкого асортименту літературних творів.* Електронні бібліотеки дозволяють вчителям та учням миттєво отримувати доступ до великої кількості літературних творів, у тому числі класичних та сучасних. Це робить можливим швидке знаходження та використання необхідних матеріалів під час уроків.

– *доступ до додаткових ресурсів для поглибленого вивчення.* Електронні бібліотеки можуть містити не лише літературні твори, але й додаткові матеріали, такі як критичні огляди, дослідження, коментарі та інші ресурси, які можуть допомогти в учнів краще розуміти і аналізувати тексти.

– *можливість використання мультимедійних ресурсів.* Електронні бібліотеки можуть включати аудіо-, відео- та інші мультимедійні ресурси, які допоможуть зробити навчальний процес більш цікавими та зрозумілими для учнів.

– *зручний доступ до джерел для дослідницької роботи.* Здобувачі освіти можуть використовувати електронні бібліотеки для пошуку та доступу до джерел для своїх досліджень та проєктів, що сприятиме розвитку їхніх дослідницьких навичок та критичного мислення.

– *можливість інтерактивного навчання.* Деякі електронні бібліотеки та архіви можуть включати інтерактивні функції, такі як можливість коментувати, обговорювати та співпрацювати над текстами, що створює сприятливі умови для колективного навчання та обміну думками.

На нашу думку, розвиток електронних бібліотек та архівів може значно полегшити організацію уроків з української мови та літератури, зробити їх більш доступними та цікавими для учнів, а також сприяти їхньому активному навчанню та саморозвитку.

Висновки.

Отже, враховуючи вищезазначене, ми дійшли висновку, що ключовими стратегіями та пріоритетами застосування цифрових інновацій у мовно-літературній галузі є такі: залучення учнів до навчання, індивідуалізація та диференціація, розвиток критичного мислення та творчих здібностей, підвищення доступності навчання, розвиток комунікаційних навичок, а також стимулювання самостійного навчання. Усі ці аспекти підкреслюють важливість використання сучасних педагогічних технологій у навчанні української мови та літератури, оскільки вони допомагають створити сприятливі умови для якісного та ефективного навчання, що відповідає потребам сучасного суспільства.

Навчально-виховний процес у мовно-літературній галузі має за мету не лише передачу знань, але і розвиток мовленнєвих, читацьких, писемних та критичних навичок учнів, а також формування їхньої культури мовлення та літературної компетентності. Застосування сучасних педагогічних технологій



може сприяти досягненню цих цілей шляхом створення активного, зацікавленого та інтерактивного навчального середовища.

Впровадження цифрових технологій в освітній процес, особливо під час організації навчання в змішаному форматі, є надзвичайно важливим та актуальним у поточній кон'юнктурі, оскільки це дає змогу забезпечити доступ до якісної освіти незалежно від географічного розташування, створює нові можливості для індивідуалізації та адаптації навчання до потреб кожного учня, сприяє розвитку цифрових компетентностей та підготовці до вимог сучасного світу праці.

Зазначена проблема відноситься до важливих проблем, які підвищують якість освіти взагалі, зокрема і мовознавчих спеціальностей, а розвиток цифрових інновацій у мовно-літературній галузі в Україні відкриває широкі перспективи для покращення якості освіти, підвищення мотивації студентів та розвитку їхніх мовних та літературних навичок виступає нині як одне з найважливіших завдань освіти на сучасному етапі її розвитку.

Література:

1. Бадер В. Інформаційно-комунікаційні технології у фаховій підготовці вчителів початкової школи: теорія і практика / В. Бадер, І. Хижняк // Рідна школа. - 2014. - № 3. - С. 35-40. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/rsh_2014_3_9.
2. Концепція цифрової трансформації освіти і науки на період до 2026 року: URL: https://mon.gov.ua/storage/app/media/news/2021/05/25/tsifrovizatsi_igromadskeobgovorennya.docx(дата звернення 10.03.2024)
3. Коломієць О. Б., Бондаренко Г. С., Головата О. О. Цифрова доба. Інформаційне суспільство: виклики для педагогіки. Наукові записки. Серія: Педагогічні науки. 2020. № 190. С. 104-109.
4. Корицька Г. Організація дистанційного навчання вчителів української мови та літератури в умовах ППО / Кухаренко В.М., Бондаренко В.В. Екстрене дистанційне навчання в Україні: Монографія / За ред. В.М. Кухаренка, В.В. Бондаренка. – Харків : Вид-во КП «Міська друкарня», 2020. – 409 с.
5. Корицька Г. Шкільна мовна освіта в умовах розвитку електронного навчального середовища // E-learning у теорії та практиці навчання суспільно-гуманітарних дисциплін : колективна монографія / [Пашков В., Лісцин В., Каракатсаніс Т., Корицька Г., Курінна А., Путій Т., Сирцова О., Шацька Н.]; / за заг. ред. Г.Р. Корицької, Т.М. Путій. - Івано-Франківськ : Симфонія форте, 2017. - 120 с. (40-54).
6. Сікора, Я. Б. (2022) Сутність адаптивної системи професійної підготовки майбутніх фахівців з інформаційних технологій. «Наука і техніка сьогодні» (Серія «Педагогіка», Серія «Право», Серія «Економіка», Серія «Фізико-математичні науки», Серія «Техніка»)), 13 (13). с. 367-380.
7. Сінгх, Т. К. Р., Чан, С. (2014). Готовність учителя до інтеграції ІКТ у викладання-навчання: практичне дослідження Малайзії. Міжнародний журнал азіатських соціальних наук, 4(7), 874-885.
8. Про затвердження Положення про електронні освітні ресурси: Наказ Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України від 01.10.2012 р. № 1060



URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1695-12#n13> (дата звернення 22.10.2021р.)

Про схвалення Концепції розвитку цифрових компетентностей та затвердження плану заходів з її реалізації: Розпорядження КМУ від 03.03.2021 р. № 167-р URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/167-2021-%D1%80#Text> (дата звернення 19.03.2024)

9. Подліняєва О. О. Використання сучасних інформаційно-комунікативних технологій під час викладання предметів галузі «Суспільствознавство» / О. О. Подліняєва // Комп'ютер у школі та сім'ї. – 2016. – № 6.

10. Рамка цифрової компетентності для громадян України (DigComp 2.0: Digital Competence Framework for Citizens). URL: https://thedigital.gov.ua/storage/uploads/files/news_post/2021/3/mintsifraoprilyudnyue-ramku-tsifrovoi-kompetentnosti-dlya-gromadyan/%D0%9E%D0%A0%20%D0%A6%D0%9A.pdf (дата звернення 19.03.2024)

11. Солдатенко М. М. Неперервна освіта як засіб професійного становлення і розвитку фахівця в умовах інформаційно-технологічного суспільства / М. М. Солдатенко // Вісник Вінницького політехнічного інституту. – 2017. – № 2. – С. 188–191.

12. Шимченко, Л., Зленко, А., Плужник, О. (2022). Інформаційна епоха – суспільство знань як вимога нового підходу до освітнього процесу. Society. Document. Communication. Соціум. Документ. Комунікація, (17), 199-226.

13. Яценко, Т. О. (2016). Інформаційно-комунікаційні технології в системі шкільної літературної освіти: теоретико-методичний огляд [Електронний ресурс]. Вісник Чернігівського національного педагогічного університету ім. Т. Г. Шевченка, 140, 276-279. Режим доступу: http://lib.iitta.gov.ua/705341/1/Yatsenko_st.pdf (Дата звернення: 18.03.2024)

References:

1. Bader, V., & Khyzhnyak, I. (2014). Informatsiyno-komunikatsiyni tekhnologiyi u fakhoviy pidgotovtsi vchiteliv pochatkovoyi shkoli: teoriya i praktyka. Ridna shkola, 3, 35-40. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/rsh_2014_3_9

2. Kontseptsiya tsyfrovoyi transformatsiyi osvity i nauky na period do 2026 roku. (2021). Rozporyadzhennya Kabinetu Ministriv Ukrayiny № 167-r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/167-2021-%D1%80#Text>

3. Kolomiets, O. B., Bondarenko, H. S., & Holovata, O. O. (2020). Tsyfrova doba. Informatsiynе suspilstvo: viklyky dlya pedahohiky. Naukovi zapysky, Pedahohichni nauky, 190, 104-109.

4. Korytska, H. (2020). Orhanizatsiya dystantsiynoho navchannya vchyteliv ukrayinskoyi movy ta literatury v umovakh PPO. U Kukharenko V. M., & Bondarenko V. V. (Red.), Ekstrene dystantsiynе navchannya v Ukrayini: Monohrafiya (s. 409). Kharkiv: Vyd-vo KP «Miska drukarnya».

5. Korytska, H. (2017). Shkilna movna osvita v umovakh rozvytku elektronnoho navchalnoho seredovyshecha. U Pashkov V., Lisitsyn V., Karakatsanis T., Korytska H., Kurinna A., Putiy T., Syrtsova O., & Shatska N. (Red.), E-learning u teorii i ta praktytsi navchannya suspilstvo-humanitarnykh dystsyplin (s. 40-54). Ivano-Frankivsk: Symfoniya forte.

6. Sykora, Y. B. (2022). Sutnist adaptivnoyi systemy profesiyanoi pidhotovky maybutnikh fakhivtsiv z informatsiynykh tekhnolohiy. Nauka i tekhnika siohodni, 13(13), 367-380.

7. Sinhh, T. K., & Chan, S. (2014). HOTOVNIST UCHYTELYA DO INTEGRATSII IKT



U VYKLADANNIA-NAVCHANNIA: PRAKTYCHNE DOSLIDZHENNIA MALAYZII. Mizhnarodnyy zhurnal aziatskykh sotsialnykh nauk, 4(7), 874-885.

8. Pro zatverdzhennya Polozhennya pro elektronni osvityni resursy: Nakaz Ministerstva osvity i nauky, molodi ta sportu Ukrainy vid 01.10.2012 r. № 1060. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1695-12#n13>

9. Podlinyaeva, O. O. (2016). Vykorystannya suchasnykh informatsiyno-komunikatyvnykh tekhnolohiy pid chas vykladannya predmetiv haluzi «Suspilstvoznavstvo». Kompyuter u shkoli ta sim'yi, 6.

10. Ramka tsyfrovoyi kompetentnosti dlya hromadyan Ukrainy (DigComp 2.0: Digital Competence Framework for Citizens). (Data zvernennya: 19.03.2024). URL: https://thedigital.gov.ua/storage/uploads/files/news_post/2021/3/mintsifra-oprilyudnyue-ramku-tsifrovoyi-kompetentnosti-dlya-gromadyan/%D0%9E%D0%A

11. Soldatenko, M.M. (2017). Neperevna osvita yak zasib profesiynoho stanovlennya i rozvytku fakhivtsya v umovakh informatsiyno-tekhnolohichnoho suspilstva. Visnyk Vinnytskoho politekhnichnoho instytutu, 2, 188–191.

12. Shymchenko, L., Zlenko, A., & Pluzhnyk, O. (2022). Informatsiyna epokha – suspilstvo znan yak vymoha novoho pidkhodu do osvitnoho protsesu. Society. Document. Communication. Sotsium. Dokument. Komunikatsiya, (17), 199-226.

13. Yatsenko, T.O. (2016). Informatsiyno-komunikatsiyni tekhnolohiyi v systemi shkilnoyi literaturnoyi osvity: teoretyko-metodychnyy ohlyad [Elektronnyy resurs]. Visnyk Chernihivskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu im. T.H. Shevchenka, 140, 276-279. URL: http://lib.iitta.gov.ua/705341/1/Yatsenko_st.pdf (Data zvernennya: 18.03.2024)

Abstract. *The article explores the application of digital innovations in the field of language and literature, as well as their development prospects. The relevance of implementing alternative educational resources in the organization of the learning process is justified. The concepts of «digital innovations», «professional competencies of teachers of Ukrainian language and literature», «language and literature field», «ICT teaching» and «educational electronic resources» are clarified. Based on the analysis of scientific works, synthesis of methodological approaches, generalization of personal pedagogical experience, and student surveys, the situation regarding the use of ICT in the training of bachelor's and master's degrees in Ukrainian philology is studied. The key aspects of applying digital innovations during Ukrainian language and literature lessons are analyzed. The results regarding the effectiveness of ICT use in the educational process are described. It is established that the integration of educational Internet resources into traditional teaching methods helps to increase the motivation of learners for educational activities.*